श्री गणपतीर्जयति ।

श्री जगदम्बिकायै नमः ।

श्री गुरुवे नमः ।

अथप्रयोग प्रारंभः

वसुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम् ।
देवकी परमानन्दं कृष्णं वन्दे जगत् गुरुम् ॥

तत्रकर्ता शुभदिने सुस्नातः शुद्धेवाससी परिधाय शुभासने प्राङ्गमुखोवोदङ्गमुखः सन्नुपविश्य । ॐ सिद्धम् ३ इति वारत्रयं पठित्वा । पवित्र होकर आसन पर यजमान को बिठाकर पूजा प्रारंभ करे ।

पवित्रिधारणम् – सव्यहस्ते कुशत्रयं दक्षिण हस्ते कुशद्वयं धारयेत् । दर्भ की मुद्रिका धारण करे ।

पुवित्रेस्थोवैष्णुव्व्यौसवितुर्वः÷प्रसुवऽउत्त्पुंनाम्म्यच्छिंद्रेणपुवित्रेंणुसूर्य्यस्यरुश्मिभिः÷ ॥ तस्यंतेपवित्रपते पुवित्रंपूतस्युयत्त्कांमःपुने- तच्छंकेयम् ॥

अनामिकायोरेकैकं पवित्रीम् धारयेत् -

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥

पुण्डरीकाक्षाय नमः । माम् पुनातु (३) ॥

आचम्य प्राणानायम्य ॥

बाए हाथ में आचमनी में जल भरकर दाए हाथ की हथेली में रखे और ब्रह्म तीर्थ से तीन बार देव स्मरण करके आचमन करे ।

ॐ केशवाय नमः स्वाहा । ॐ नारायणाय नमः स्वाहा ।

ॐ माधवाय नमः स्वाहा । हस्तमप्रक्षाल्य –

ॐ गोविंदाय नमः । त्रिराचम्य ।

ॐ प्रणवस्य पर ब्रह्म ऋषिः । परमात्मा देवता । दैवी गायत्री छन्दः । भूरादि सप्तव्याहृतीनां क्रमेण विश्वामित्र जमदग्नि भरद्वाज गौतमात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः अग्निवायुसूर्य बृहस्पतिवरुणेन्द्र विश्वेदेवा देवताः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुब्जगत्य-श्छन्दांसितत्सवितुरित्यस्यविश्वामित्रऋषिः सविता देवता गायत्री छन्दःआपोज्योतिरित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्ब्रह्माग्निवायु सूर्यादेवता यजुष्छन्दः सर्वेषां प्राणायामे विनियोगः ॥

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यम् ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो योन÷ प्रचोदयात् । ॐ आपो ज्योती रसोऽमृतं

ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ एवं पूरकः कुम्भकः रेचकः इति क्रमेण त्रिवारं पठेत् ॥

यथा पर्वत धातुनां दोषां दहति पावक ।
तेषां अन्तर गतं पापं प्राणायामेन दह्यते ॥

{ प्रत्येक वैदिक मन्त्र के आगे ॐ का उच्चारण करे और पुराणोक्त कर्म मे ह्रीं उच्चारण करे । }

शिखा बन्धनम् :-

मानस्तोके इति मंत्रस्य कुत्सऋषिः जगती छन्दः एको रुद्रो देवता शिखाबन्धने विनियोगः

मानस्तोके।तनयेमानऽआयुषिमानोगोषुमानोऽअश्वेषुरीरिषः।
मानोवीरान्रुद्रभामिनोवधीर्हविष्मन्तःसदमित्त्वाहवामहे ॥

इत्यङ्गुष्ठमात्रां शिखां बध्नीयात् ॥

ह्रीं चिद्रुपिणि महामाये दिव्यतेजः समन्विते ।
तिष्ठ देवी शिखामध्ये तेजोवृद्धिं कुरुष्व मे ॥

यजमान भाले स्वस्ति तिलकं कुर्यात् – (यजमान को तिलक करे)

स्वस्तिनऽइन्द्रोवृद्धश्रवाःस्वस्तिनःपूषाविश्ववेदाः ।
स्वस्तिनस्तार्क्ष्योऽअरिष्टनेमिःस्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु ॥

स्वस्तिस्तु याऽ विनाशाख्या पुण्यकल्याणवृद्धिदा ।

विनायक प्रिया नित्यं तां च स्वस्ति ब्रुवन्तु नः ॥१॥

मंत्रार्थाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः ।

शत्रूणां बुद्धिनाशोऽस्तु मित्राणामुदयस्तव ॥२॥

यावद् भागीरथी गंगा यावद् देवो महेश्वरः ।

यावद वेदाः प्रवर्तन्ते तावत् त्वं विजयी भव ॥३॥

यावद् भूमंडलं धत्ते सशैलवनकाननम् ।

तावत् तिष्ठति मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रिकी ॥४॥

देहांते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ।

प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामाया प्रसादतः ॥

लभते परमं रूपं शिवेन सह मोदते ।

मनसा चिंतितं कार्यं तत्सर्वं सफलं भवेत् ॥६॥

नारदाद्या ऋषिगणाः ये चान्ये च तपोधनाः ।

भवंतु यजमानस्य आशीर्वाद परायणाः ॥७॥

कंकणबन्धनम् :- (यजमान के दाए हाथ में और यजमान पत्नी के बाए हाथ में मौली बांधे)

ॐ यदाब॑ध्नन्दाक्क्षायु॒णा हिर॑ण्ण्यꣳ शु॒तानी॑काय सुमनु॒स्य मा॑नाः ।

तन्न्मु॒ऽआब॑ध्नामि शु॒तशा॑रदा॒या यु॑ष्म्माञ्जु॒रदष्टि॒र्य्यथास॑म् ॥

ॐ तं पत्नी॑भि॒र्नु॑गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृ॑भीरु॒त वा॒ हिरण्ण्यैः।

नाक॑ङ्गृभ्णा॒ नाः॒ सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के तृ॒तीये॑ पृ॒ष्ठेऽअधि॑ रोच॒ने दि॒वः॒॥

ह्रीं येनबद्धो बलिराजा दानवेन्द्रो महाबल ।

तेन्त्वामपि बध्नामि रक्षे माचलमाचल ॥

यजमानाः परस्पर पुष्पमाला भूषयित्वा ॥ (परस्पर पति –पत्नी एकदूसरे को गले मे पुष्प माला पहेनाए प्रथम पत्नी अपने पति को माला पहेनाए और फिर पति अपनी पत्नी को माला पहेनाए)

(आचमनी में जल ले) जलमादाय :- अस्मिन कर्मणि सर्व शान्ति प्राप्ति अर्थम् सर्व विघ्नोपशान्तये शान्तिपाठ श्रवणमहं करिष्ये । (आचमनी का जल छोड़ दे)

अथ शान्तिसुक्तमार्भेत :- दोनो हाथ जोड कर शान्ति का स्मरण करते हुए निम्न मन्त्रो का श्रवण करे ॥

अथ भद्रसूक्तं :-

आनो॑भ॒द्राः॒क्रत॑वोयन्तुवि॒श्वतोऽद॑ब्ध्यासो॒ऽअप॑रीतासऽउ॒द्भिदः॑।
दे॒वानो॒यथा॒सद॒मिद्वृ॒धे॒ऽअस॒न्नप्रायुवोरक्षि॒तारो॑दि॒वेदि॑वे ॥
दे॒वाना॑म्भ॒द्रासु॑म॒तिर्ऋ॑जूय॒तान्दे॒वाना॑ꣳरा॒तिर॒भिनो॒निव॑र्त्तताम् ।
दे॒वानाꣳस॒क्ख्यमुप॑सेदिमाव॒यन्दे॒वान॒ऽआयु॒ः प्रति॑रन्तुजी॒वसे॑ ॥
तान्पूर्व्व॑यानि॒विदा॑हूमहेव॒यम्भग॑म्मि॒त्रमदि॑ति॒न्दक्ष॑म॒स्रिध॑म् ।

अ॒य्य॒ॅमणं॒व्वरु॑ण॒ꣳ सोम॑म॒श्विना॒सर॑स्वतीनः सु॒भगा॒मय॑स्क्करत् ॥
तन्नो॒व्वातोमयो॒भुव्वा॑तुभेष॒जन्तन्मा॒तापृ॑थि॒वीतत्त्पि॒ताद्द्यौः ।
तग्द्रावा॑णः सोम॒सुतोमयो॒भुव॒स्तद॑श्विनाशृणुतन्धिष्ण्याय॒वम् ॥
तमीशा॑न॒ञ्जग॑तस्त॒स्त्थुष॒स्प्पति॑न्धियञ्जि॒न्न्वमव॑सेहूमहेव्व॒यम् ।
पू॒षानो॒यथा॒ व्वेद॑सा॒मस॑द्वृ॒धेर॑क्क्षि॒तापा॒युरद॑ब्धः स्व॒स्तये॑ ॥
स्व॒स्तिन॒ऽइन्द्रो॑व्वृ॒द्धश्श्र॑वाः स्व॒स्तिन॑ः पू॒षाव्विश्श्ववे॑दाः ।
स्व॒स्तिन॒स्ताक्क्ष्र्यो॒ऽअरि॑ष्टनेमिः स्व॒स्तिनो॒बृह॒स्प्पति॑र्द्दधातु ॥
पृष॑दश्श्वाम॒रुत॒ः पृश्निमातरः शुभँय्यावा॑नोव्वि॒दथे॑षु॒जग्ग्म॑यः ।
अ॒ग्ग्नि॒जि॒ह्व्वामन॑व॒ः सूर॑चक्क्षसो॒व्विश्श्वे॑नोदे॒वाऽअव॒साग॑मन्नि॒ह ॥
भ॒द्रङ्कर्ण्णे॑भिः शृणुयामदेवाभ॒द्रम्प॑श्श्येमा॒क्क्षभि॑य्यॅजत्राः ।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳस॑स्त॒नूभि॒र्व्व्य॒शेमहिदे॒वहि॑तँ॒य्यदायु॑ः ॥
श॒तमिन्नुश॒रदो॒ऽअन्ति॑देवा॒यत्रा॑नश्च्चक्क्राज॒रस॑न्त॒नूनाम् ।
पु॒त्त्रासो॒यत्र॑पि॒तरो॒भवन्ति॒मानो॑म॒द्ध्यारीरिष॒तायु॒र्ग्गन्तो॑ः ॥
अदि॑ति॒र्द्यौरदि॑तिर॒न्तरि॑क्क्ष॒मदि॑तिर्म्मा॒तासपि॒तासपुत्रः ।
व्विश्श्वे॑दे॒वाअदि॑ति॒ः पञ्च॒जना॒ऽअदि॑तिर्ज्जा॒तमदि॑ति॒र्ज्जनि॑त्त्वम् ॥
द्यौः शान्ति॑र॒न्तरि॑क्क्ष॒ꣳ शान्ति॑ः पृथि॒वीशान्ति॒राप॒ः शान्ति॒रोष॑धयः
शान्तिः ।
व्वन॒स्प्पत॑य॒ः शान्ति॒र्व्विश्श्वे॑दे॒वाः शान्ति॒र्ब्रह्म॒शान्ति॒ः सर्व्व॒ꣳ शान्ति॒ः-
शान्तिरे॒वशान्ति॒ः सामा॒शान्ति॑रेधि ॥

यतो॑यतꣳस॒मीह॑से॒ततो॑नो॒ऽअभ॑यङ्कुरु ।
शन्न॑ꣳकुरुप्प्र॒जाब्भ्योभ॑यन्नꣳपशुब्भ्य॑ꣳ ॥
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ सुशान्तिर्भवतु ॥
या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ।
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥
किं वर्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत्
किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ।
किं चाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि
सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥
हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषै-
र्नज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ।
सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूत
मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥
यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन
तृप्तिंप्रयाति सकलेषु मखेषु देवि ।